

Търно

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, СЪБОТА, 20 АПРИЛ 1968 г.

ГОДИНА XXV

БРОЙ 48 (2395)

ЦЕНА 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНАЯ ФРОНТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ВОЖД И ПРИЯТЕЛ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ

Народите на Съветския съюз, нашият народ — цялото прогресивно човечество чувстват 22 април като светла дата — ден, в който на брега на руската река Волга, в Симбирск се роди Владимир Ильич Ленин — основател на Комунистическата партия на Съветския съюз и светската държава, гениален теоретик и организатор на социалистическото строителство в Съветския съюз, вожд и приятел на трудещите се от всички страни.

Името на Ленин е известно по всяко кътче на земното кълбо. С него трудовите хора свързват най-скромен и мечти за по-добър живот. С него е неразривно свързана историята и най-важните успехи в развитието на световното комунистическо и работническо движение на XX век.

Ленин излезе на международната арена на революционните борби като верен последовател на основоположниците на научния социализъм — Маркс и Енгелс. Той творчески разви марксизма, съблязай го с новите исторически условия. Една от най-великите заслуги на Ленин е създаването на революционна марксистическа партия в Русия, партия, способна да ръководи смело и мъжествено класовата борба на пролетариата за освобождение от капиталистически гнет и всякаква експлоатация, за пълно освобождение на потиснатите и експлоатирани трудещи се.

Следвайки неотклонно пътя, начертан от В. И. Ленин, народите на Съветския съюз под ръководството на КПСС първи в историята на човечеството не само събориха капитализма, но и изградиха социализма и нагледно показаха, че социализмът е най-справедливият, най-хуманният обществен строй.

Измина едва половин столетие откакто в Смолни прозвучаха вдъхновени думи на създателя на първата в света държава на работниците и селяните, а с мащабите на историческото развитие се очертава цяла историческа епоха. Възтържествува върху огромна територия в света социалистическият обществен строй. Двадесетият век стана век на ускорено развитие на капитализма и тържеството на комунизма. Пътят, начертан от Ленин — път на социализма и комунизма — днес е главната магистрала на общественото развитие.

Като претворяват в живота Лениновите идеи, съветските народи превръщат своята страна в могъща, промишлена държава,

която днес заема първо място в Европа и второ място в света. Сега за по-малко от десет дни съветската промишленост произведе толкова продукция, колкото царска Русия за цялата 1913 година. Грандиозен скок направи съветското селско стопанство, а съветската наука и техника удивиха света.

Ленин отдаваше изключително значение на единството на комунистическите редици като важно условие за размаха на световния революционен процес. В непоклатимото единство на комунистическото и работническото движение той даде основния източник на могъществото на работническата класа. Днес световното комунистическо движение е най-могъщата световна политическа сила. Ръководейки се от ленинските принципи, братските комунистически и работнически партии полагат всички усилия за укрепване на своето единство. Ярка проява на това бе Консултативната среща на техните представители в Будапеща. Единството на възгледите по основния въпрос за свикване на ново международно съвещание до края на тази година в Москва е голяма победа по пътя към укрепване на редиците на работническата класа.

Вземат ли идеите на Ленин за изключително въздействие и върху развитието на революционното движение в нашата страна. Българската комунистическа партия расте и възмъжаваше, възмъжаваше се с идеите на ленинизма, като работеше рамо до рамо с КПСС. Всички забележителни успехи в нашето развитие не винаги свързваме с братската взаимопомощ на социалистическите страни, с решаващата помощ, която ни оказва великият Съветски съюз. Затова в деня на 98-ия рожден ден на Владимир Ильич Ленин ние отправяме нашата гореща благодарност към народите на Съветския съюз и КПСС. Ние честуваме 98-ия рожден ден на Ленин в обстановката на небивала политическа и трудов подем в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас за предерочно изпълнение на петата петилетка.

Ще минат векове. Човечеството ще осъществи великите и светли комунистически идеали. И през това време името на Ленин — великия мислител, човек и революционер — вечно ще греє като факел на истината, справедливостта, цялостното и могъществото на свободния човек.

ВЕЧНО ЖИВ

Отново към Дома на Народната армия във Велико Търново се отправят трудещи се, военнотрудовци, студенти и средношколци, млади и стари. Те изпълват салона и ненамерили място, просто застават във фоайето. Дошли са за тържественото събрание, посветено на 98-годишнината от рождението на гениалния Владимир Ильич Ленин.

Познатият с най-големи подробности лик на вожд гледа от сцената. В деловия президиум са заели места членът на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, ръководители

на окръга и града. Доклад за скъпия учител на пролетариата, за вожд на първата в света победила социалистическа революция и ръководител на първата социалистическа държава, за гениалния теоретик на марксизма и най-човечния човек изнесе председателят на Окръжния кооперативен съюз във Велико Търново, кандидатът на икономическите науки Стефан Петров.

Събранието изпрати поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП.

Накрая беше изнесен богат концерт от гостуващи артисти и самодейни състави в града.

РЕАЛНА ОЦЕНКА НА ИЗВЪРШЕНОТО

Завчера в една от залите на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново се състоя разширен пленум на Окръжния комитет за българо-съветската дружба. На него бе отчетена едногодишната дейност на комитетите и дружествата в окръга.

В доклада на председателя на Окръжния комитет за българо-съветската дружба Цоньо Цонев бе направена реална оценка на извършеното през миналата година. Бе подчертано, че дружествата са организирани най-разнообразни прояви, свързани с Дните на съветската култура, Месеца на българо-съветската дружба и 50-годишнината на Великия октомври.

Информация за състоянието на учебната година за извънучилници на изучаване на руски език направи Елена Чапкьонова, секретар на Окръжния комитет.

В изказванията бе обмислен неопит, направиха се предложения за подобряване на бъдещата работа. Изтъкна се, че трябва да се установи по-тясна връзка между комитетите и масовите организации, по-голямо внимание да се обръща на групите от възрастни, изучаващи руски език. Предложи се поне в градовете да

бъдат осигурени помещения за клубовете на говорещите руски език.

Приет бе план за дейността на комитетите в окръга през 1968 година.

Дневни * Вести

СРЕЩА на жените най-добри производители в ДЗС „СОВАТА“ беше свикана на 18 април в село Хаджидимитрово. Гост на срещата беше и кандидат-членът на ЦК на БКП и секретар на Окръжния комитет на БКП другарката Данка Иванова.

ДЕСЕТДНЕВКА на икономическата мисъл, посветена на 150-годишнината от рождението на Карл Маркс, се провежда от ВФСИ — гр. Свищов и Съюза на научните работници в Свищов. Тези дни в града се изнасят интересни лекции.

КОНФЕРЕНЦИЯ на Окръжния съюз на трудово-производителните кооперации беше свикана вчера във Велико Търново. Доклад за едногодишната дейност изнесе председателят на Окръжния съвет на ТПК Недю Русев.

ПЛЕНУМ на Окръжния комитет по трезвеност се състоя на 18 април във Велико Търново. Доклад на тема „Проблеми на възбуждаемостта и движението във Великотърновски окръг“ изнесе председателят на комитета Тодор Попов.

ОБСЪЖДАНЕ на вестник „Трезвеност“ беше организирано на 18 април в Камерния театър във Велико Търново с представители на окръжните комитети за трезвеност във Велико Търново, Габрово и Ловеч.

Успехи на пътните механизатори

Не остана назад в изпълнението на тримесечния план и ДСО „Пътни строители“ — район механизация и автотранспорт — Велико Търново.

Планът за първото тримесечие е изпълнен със 156 на сто.

По случай Деня на пътния механизатор вчера от група РМА — Велико Търново заминува за София 50 изтъкнати механизатори, между които Костадин Кънев, Сали Исупов и Иван Дончев, изпълнили директивните си норми и плана за първото тримесечие. Там на тържествено събрание ще бъдат връчени награди на отличилите се първенеци в разгорялото се съревнование по случай Деня на механизатора и 25-годишнината от социалистическата революция у нас.

М. Рачева

Строителство в Златарица

Разширението на промишления комбинат в с. Златарица, отпадна меча на хората, от думи вече се превръща в дела. Групата строителни работници привършила изкопните работи. Непрекъснато на обекта присигат готовите елементи за строежа на трите халета, всяко от които ще бъде дълго седемдесет метра. Освен строителната бригада

М. Георгиева

КЪМ НОВИ УСПЕХИ НА ЧЕРВЕНОКРЪСТСКАТА ДЕЙНОСТ

ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ ОКРЪГ — НАЦИОНАЛЕН ПЪРВЕНЕЦ

Министърът на народното здраве и социалните грижи и председател на ЦК на БЧК д-р Кирил Игнатов и първият секретар на Окръжния комитет на БКП Йордан Костов преди съвещанието.

Сн.: Н. КАЧАКОВ

ЕДНО вълнуващо събитие събра вчера в сградата на Българския червен кръст от цялата страна. В салона на Профсъюзния дом се състоя националното съвещание за отчитане резултатите от съревнованието сред червенокръстските организации през 1967 година.

Поетичният рецитал „Съдбов на летопис шуми“, изпълнен от Художествения колектив на аптечните работници във Велико Търново, се превърна в пре-красно въстъпление.

В президиума заеха места министърът на народното здраве и социалните грижи д-р Кирил Игнатов, председател на Централния комитет на БЧК, първият секретар на Окръжния комитет на Партията във Велико Търново Йордан Костов, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Петко Кожухаров, членове на изтъкнателното бюро на ЦК на БЧК административни и обществени ръководители.

В своето въстъпително слово д-р Кирил Игнатов изтъкна големите успехи на близо двумилionenата армия на червенокръстите в България в борбата им за висока санитарна и обща култура на нашия народ, за мир и дружба.

За резултатите от съревнованието през 1967 година информация изнесе първият заместник-председател на ЦК на БЧК д-р Георги Господинов. Подбуните аллодисменти на присъстващите той обяви решението на Изпълнителното бюро на комитетата, с което великокръстската окръжна организация на БЧК се класира на първо място в страната в социалистическото съревнование в чест на 50-годишнината на Великия октомври. На второ място се нареждат разградци, следвани от русенци и Софийската градска организация на БЧК.

Представителна група на пионери-червенокръстци от учили-

ще „Д. Благоев“ приветствува участниците в съвещанието.

За съревнованието във Великокръстски окръг доклада председателят на Окръжния комитет на БЧК д-р Димитър Костов.

То бе нов, мощен стимул — изтъкна той — за пълно активизиране на членовете на организацията, чийто брой в хода на съревнованието достигна 100 000 души. Няма здравен потенциал в развитието на окръга, в който повече или по-малко да не се чувства помощта на хилядите активисти на Червения кръст — най-масовата обществена опора на здравеопазването. Ето и цифри: 8700 бедни и лекари през работни дни, служители и кооператори със здравна тематика, които са привлекли 164 000 слушатели, 348 профнаправени кръжоци с 9360 участници. За ефективността на обучението, за лисната на формализма ярък примери принесли на БЧК в Горна Оряховица — кръжокът „Физкультура и здраве“ води своите занятия в планински условия, както и на БЧК при кв. „В. Коларов“ (В. Търново) — кръжокът „Гледане на болни в къщи“ привлича своите слушатели при леглото на болни съквартиранти, там практически се усвоява лекциите.

В окръга действуваша 34 кинолектории с червенокръстска тематика, проектирани бяха 50 здравни филма, санитарният и организаторски 3874 акции по хигиенизиране, обществения контрол в заведенията за обществено хранене и др. Сега ние имаме 1222 постоянни, а през летните дни и 2000 временни санитарни постове. Само в един от тях — „П. Цивек“ (Горна Оряховица) миналата година е дадена първа помощ на 1876 души. Над 17 000 шофьори са обучени в даване на долекарска помощ при злополука. Работят редовно и двата лансирани спасителни пункта — на х. „Грамадина“ и х. „Чумерна“, които са в готовност да оказват помощ през 1967 година от явяно удавяне са спасили 15 души.

Много грижи положи Окръжният комитет на БЧК и за подготовката на санитарните формирования — над 480 сандарджийски преминаха специално обучение в болнична обстановка. Окръгът продължава с успех движението за безвъзмездно даряване на кръв, зародило се тук, във Велико Търново, през 1959 година и намерено разширение в цялата страна. С пълно използване силите на обществеността, под ръководството на партийните комитети за 1967 година планът по кръводаряването бе изпълнен 115 на сто. За оживената дейност сред подрастващите говори високотен процент — 94 на сто, на обхванатите в различните

форми на здравна просвета — кръжоци „Помощи на другаря си“, БГСО, „Хиляда на младежа и девойката“ и др.

Вълнуващо приветствие поднесе другарят Йордан Костов. Той горещо поздрави с „Добре дошли“ в старинния град партиците на Българския червен кръст от цялата страна, пожела нови успехи във високоблаготворителна им работа. От името на Окръжния комитет на Партията другарят Костов изказа най-сърдечна благодарност към хилядите активисти на БЧК във Великокръстски окръг, за всеотдайния им труд, за високата награда — да бъдат наши овални първенци и домакини на тази среща. В заключение другарят Костов пожела да се множат успехите на червенокръстските дейци в битката им за претовпяване в живота решението на Леветия партийен конгрес по здравеопазването, за нови победи в съревнованието, което се полема сега в чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция.

Д-р Кирил Игнатов връчи преходното червено знаме на ЦК на БЧК на д-р Д. Костов и пожела и през следващата година Велико Търново да бъде домакин. Дълго не сти хваха овациите.

Единодушно бе приета поздравителна телеграма до ЦК на БКП, както и гневен протест до Посолството на САЩ в София против американската агресия във Виетнам.

Накрая председателят на ЦК на БЧК д-р Кирил Игнатов още веднаж поздрави великокръстската окръжна организация и изказа благодарност към Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет във Велико Търново за близката помощ в разгръщането на червенокръстската дейност в окръга.

Следобед гостите се запознаха със забележителностите на Велико Търново.

Ал. ТОШЕВ

ТРЕВОЖЕН СИГНАЛ

Растенията изгарят за вода

Ранното пролетно засушаване разтърсва сериозно стопанските ръководители и кооператорите от ТКЗС — Караисен. Както есенните, така и средноранните пролетни култури като захарно и кърмено цвекло, люцерна и др. изпитват остра нужда от вода, подгарят. И до сега обаче в стопанството не е полята нито педя земя от площите на есенните и пролетните култури. Причината е една — няма вода! Точно сега Държавна напоителна система — Павликени прави ремонт на Главния бутовски канал и водата не идва до нас и по-рано от 25 април няма да протече.

Това поставя пред изключително тежки изпитания цялото стопанство. Особено се затрудняват сега зеленчуковите градини и в трите села на кооператива при изнасянето на ранните домати на полето. Ако положението продължи така, се изправяме и пред опасността да нарушим изпълнението на плана за износ на ранни домати, а той не е малък — 880 тона. Не може да подадем вода и в ония участъци от есенни и пролетни култури, където сушата оказва вече своето пагубно влияние. Изключено е да разчитаме и на свободнотечащите води, които са оскудени и от тях сме поделди до-

сега само над 60 дка ягоди. Необходими са бързи и действителни мерки час по-скоро по каналите да протече вода и на шето и другите застрашени стопанства да избягнат грозницата ги от сушата опасност.

Филип АТАНАСОВ

В Дичин поливат

Кооператорите от шеста смеси на полевъдна бригада в Дичин се подготвиха добре за поливяване сезон тази година. Когато водата потече и по двата главни канала на язовир „Ал. Стамболийски“ — лав и десен, започнаха масовите поливки.

Всекидневно излизат над 30 поливачи, които поливат на ръка — гравитачно. Освен това в бригадата се ползва и чрез наличните 4 джъзовални инсталации.

Полети са над 150 дка захарно цвекло. Това се отразява благоприятно върху редовното излизане и правилно гарниране на посева.

Започна поливането на прасковената овощна градина.

На своя пост са и механизаторите и кооператорите от комлексираната бригада, които поливат есенниците. Първите 200 дка вече получиха вода.

П. Спирidonov

ОБРАЗЪТ НА ЛЕНИН

Това е образ, който ни кара да мислим за човека. Той е, както се изразява Барбюс, най-обикновен, най-естествен, най-всичкодневен. Почти всичко у него е както у нас: и примитивните очни контури, и острият нос, и острият брада, и малката глава, която скрива златните на четвъртината чело. Тук природата не е работила с чипа на един Омир или един Микеланджело. Тук тя е поелпачела по-малките форми, редица на изненада сгъва, вешната простота на гения.

Един негов привлича и поражда най-много в този скром и близък образ. Един немо, което ни заставя да забравяме обикновените човешки черти, да изпитваме чувството на страхопочитание. Става дума за чело. Високо и издължено силно напред, то разширява главата в горната част, разчертано видимо от сините жилки на мисълта. Цялата мош на образа е събрана тук, в това голямо характерно чело, в неговите пулсиращи възли, в пропастите, в отнесено сглобените му плоскости. Сякаш естеството е знаело, че именно в тази просторна костна кутия ще живее, ще мисли и ще се разпорежда един от най-великите умове на човечеството — умът на победилата революция. Още при пръв поглед това чело внушава уважение, буди възторга на преклонението, налага мълчание. Още при пръв поглед — по думите на швейцарския вестник „Ла Сантинел“ — то ни кара да си спомним за Сократа, смесен във Верлен: за гения на съзнанието, събран в едно с гения на чувството. Неговите четири бръчки на-

помят дълбоките гънки на земята — ония стари земни гънки, които са се родили от вековната игра на стихните, от техния съблъск Човек или чувството, че тези бръчки стигат до самата кора на мозъка, че някъде там гърми огромният завод на Лениновата мисъл — мартенът на прогреса. Издълбано от техните живи пукнатини, челото прилича на мраморен глетчер, на връх, разоран от крилата на бурите. Да се създаде отново такова чело — писаняко руското списание „Пламя“ — това е задача, трудна и за самата природа.

Челото е център на рисувания образ и все пак то не казва всичко за образа. Наред с него съществуват още една подробност — една характерна подробност, без която не може. Усмивката на Ленин. Вгледай се, в кой то и да е от портретите на великия мъж и вие ще я откриете, ще я почувствувате, ще заживеете с нея. Тя извира отвсякъде — от всяка пора, от всяка линия, от всяка извивка на любимото лице — нежна като въздуха, чиста като светлината. Нейните тихи струи омекотяват остриите форми на образа, придават чудно благородство на погледа, одухотворяват масива на челото. Те трептят около главата като някакво живо сияние: леки, бързи, загадъчни, повече подсказани и по-малко видими, пленяващи. Това е по-скоро усмивка на духа, на сърцето, а не на външните черти — усмивка, която иде от дълбините на характера, от неговата природна и философска същност. Така може да се усмивка само човек, който знае цената на живота, който обича хората, който не се страхува от капаните и лабиринта на бъдещето. Това в никакъв случай не е усмивката на простодушеството, на обикновената човешка веселост — това е усмивка, която носи в себе си оптимизма на едно мировъзрение, на едно революционно дело. Усмивката на Ленин не разсмява — отбелязва. Бернхард Шоу — тя е цяла философия, тя укрепва силите, хвърля в размисъл.

Но усмивката на революционния титан наред с всичко друго излъчва и една велика добротата активен хуманизъм. Надали има друг човешки гений, който да се е усмихвал на хората така топло и непринудено, така братски. Вижте усмивката на Данте. В нея крещи проклятието. Волтер се усмихва, за да се подиграе. Бетовен сякаш казва: усмихвам се, за да не заплача. А Робеспьер намери за нужно да се усмихне само веднаж през живота си: когато му показва главата на Дантон. В тихата усмивка на Ленин има толкова много обич, великодушие и спонтанност, че човек е готов веднага да й повярва, да я приеме непринудено. Сякаш в нея е събрано цялото човеколюбие на марксизма, на пролетарската класа, цялата лъчезарност на комунистическата мечта. Тя прави гения достъпен за всеки от нас, дава кураж на сърцето, да пристъпи напред, да протегне ръка за помощ, да изрази същността си, да защити себе си. Тази усмивка — казва Максим Горки — е една от тайните на Лениновата победа над хората. Тази безподобна усмивка на мъдрец, на другар, на дете.

Някога, преди години, английският публицист Джордж Ланбъри писа: Ленин, това е една най-обикновена работническа глава, която умее да мисли гениално. Днес, застанало пред образа на тази „най-обикновена работническа глава“, човечеството пазим мълчание. Човечеството, което така много обича да говори.

Ст. ПРОДЕВ

Младен ИСАЕВ

СМОЛНИЙ

Аз стоя пред стените на Смолний. И мълча като вярвай пред храм. Тук са влизали не богомолци, а мъже с винтовки на рамо. От виелици снежни обрелени, че потегляли срещу смъртта. Революцията, злобно охулена, им наливала огън в крътата. Аз ги виждам: пред Ленин застанали, необръснати, с груби лица, здраво стиснали пушките

в дланите. Слушат като големи деца. А човекът с челото соколовско и с добрите очи на мъдрец ги изпраща без всяко ораторство срещу Зимния царски дворец. Днес към Смолний поглежда планетата, славя подвига и мъдростта. И остава да грее в столетното героичната му красота.

Понякога се случаваше да сготвя нещо по-хубаво, тогава Владимир Илич непременно ще каже:

— Защо е това? Таки не бива, трябва по-просто.

Случаваше се, направя домашен сладкиш, поднеса му го с чай, а той винаги ще каже: „Защо е това?“, винаги ще го разреже на половина и ще поръча кому да се даде другата половина.

Обядвахме всички заедно. След обед Владимир Илич си почиваше малко, а после до късно работеше. Ще дойде да вземе чада чаи и пак ще отиде в своя кабинет. Често пиеше чай на крак, направя в кухнята.

Много пъти, когато се прибираше късно, сам си сервираше вечерята и не обичаше да го чакам.

Вие си лягайте и никога не чакайте — казваше той, — аз сам ще си взема, каквото ми трябва.

Колкото и сложен да беше понякога животът на Ленин, той го смяташе за исторически събитие. Максим Горки си спомня как веднаж, посочвайки децата, Ленин казал:

— Ето те, които живеят вече по-добре от нас. Много от това, което преживяхме ние, те не го изпитват. Техният живот ще бъде не толкова жесток.

И добавя замислено: „И все пак не им завиждам. Нашето поколение изпълнява работа, измисля по своята историческа задача. Предизвиканата от условията жестокост на нашия живот ще бъде разбрана и оправдана. Всичко ще бъде разбрано, всичко“.

В. ЛУЦЕНКО
Агения „НЮСТИ“

ПРИКЛЮЧВА ПРОСВЕТНАТА ГОДИНА

Просветните форми, организирани от Отечествения фронт в окръга, станали желани от трудещите се огнища на просвета. В района на Общинския комитет на Отечествения фронт в с. Кесарево през изтеклата година работиха 30 просветни звена с общо 921 участници. Интересните лекции обаче привлякоха за слушатели в просветните форми и други, незаписани в началото отечественофронтски. Общият брой на посещавалите стана 1105 души или 48 процента от членовете на Отечествения фронт.

Много добре работи звеното на четвърта нивова организация с пропагандист Гордана Спирова, което има 13 занятия. Участниците слушаха лекции по международното положение, за новия социалистически бит, за борбите на нашия народ за освобождаване от османско иго и др. Добре работиха и просветните звена при I нивова организация с пропагандист Мария Цонкова, при III нивова организация с пропагандист Райна Мичорова, при V с пропагандист Донка Камбурска, при IX — със Севда Михова, при XV — с Богданка Богомилова и други.

Някои просветни звена от Кесарево и Теменуга използваха научни, популярни и документални филми и предаванията на телевизията. Добре работи и лекторската група Кудрет Яшарова и Хава Юмерова.

Приключването на просветната година в Кесарево стана на скромни тържества, където се изнесе кратка оценка за извършената работа и се направиха препоръки за бъдещата.

С това обаче политикопросветната работа в Кесарево не спира. През пролетно-летния сезон пропагандистите на Отечествения фронт като приятели на званата ще посещават трудещите се по работни места и ще им изнасят пак подходящи и интересни

беседи. Общинският комитет на Отечествения фронт с председател Иван Маринов е разработил план и мероприятия, които още от този месец се осъществяват. За най-добре работилите пропагандисти и звена Общинският комитет на Отечествения фронт ще организира екскурзия из страната до интересни социалистически обекти.

Приключиха просветната година и отечественофронтските от селата Долна Оряховица и Овча могила.

В просветните форми на Отечествения фронт в Долна Оряховица взеха участие 1439 души. Основните теми на званата тук бяха патриотичното възпитание, идеологическата диверсия, семейството в социалистическото общество, здравни беседи и още много други. Заслуга за добрата работа на организациите има просветничката на селския комитет на Долна Оряховица Иванка Бакалова, която лично е посещавала занятията и следила работата на пропагандистите. В бележника й има вписани впечатления от посещенията на 17 просветни занятия. Посещения са правили и председателят на Общинския комитет Иван Хадживанов, и почти всички членове на бюрото на комитета.

Общинският комитет периодически организира срещи с пропагандистите и се осведомява за състоянието на просветната работа. За най-добрите просветни звена се осигуряваха билети за безплатно посещение на концерти и театрални представления.

Добре работиха и просветните форми в селата Бреговица, Писарево, Горски Долен Тръмбеш и Върбица. Почти всички са провели по 13—14 занятия. Много са и тука пропагандистите, работили от сърце.

В Долна Оряховица, Кесарево, Овча могила и редица още общини просветната работа ще продължи и през лятото на полето.

Дончо АТАНАСОВ

ЛЕНИН СРЕД СЕМЕЙСТВОТО СИ

Много хора познават Ленин — професионални революционери, Ленин — трибуна, Ленин — мислител, но малцина знаят за живота на вожда сред роднини и близки.

Когато през 1901 година Ленин научил, че сестра му Ана и мъжът ѝ Марк са арестувани, той изпратил нежно писмо до майка си, за да я успокои поне малко: „Ужасно тъжно ми стана, когато узнах, че работите ни са така печални! Мила мамо, не чия вече какво и да те посветвам. Не се възмущай толкова много, моля ти се.“

Ленин обичал много своята по-малка сестра Мария, която фактически през цялото време е била член на неговото семейство. Когато тя лежала в Лондонската болница, Илич я посещавал всеки ден. В писмо до майка си той пише: „Съветвам я усилено да пие повече малко или да яде кисело мляко. Според мене тя не достатъчно се храни — заради това се и поскарваме с нея“.

Отношенията на Ленин с жена му Надежда Крупская могат да се смятат за образец на социалистическо семейство. „Постоянното внимание, дружеското, приятелско отношение, стремжът да бъдат заедно, да споделят новини и нови мисли, да обсъждат всичко важно в политическия живот и след напрезната работа да отидат двама на разходка — такива бяха отношенията в семейството на Ленин“ — си спомня по-късно Владимир Бонч-Бруевич.

Когато Илич бил много уморен и изчерпан, Надежда Крупская умела да разсее това негово настроение. „Прибърши се, той мълчи — пише тя в спомените си — а знаех, че, за да го разговориш, да му промениш настроението, трябва да му разкажеш нещо характерно из живота на рабфактите (студенти от рабфактите) или из живота на съветската партийна школа. А ямаше какво да се разкаже. Интересуваше го как се променя съзнанието на хората, как те разбират задачите, стоящи пред тях. Много говорехме с Илич на тези теми“.

След победата на революцията Ленин заедно със семейството си се преместил от Смолни (Петроград) в Кремъл. Първоначално с битовите въпроси на вожда на революцията, колкото и да е странно, никой не се занимавал. Семейството на Ленин дори не знаело, къде и как да получи продукти. Надежда Крупская и Мария Ульянова често ходели при секретаря на правителството с бележки от Ленин, с които Илич молен да се нареди да получи от продоволствената лавка малко хляб, масло и захар. Когато в Кремъл била организирана работническа кооперация, Ленин се обвърнал с молба да го приемат за член на тази кооперация и веднага изпратил членски внос.

Продоволствените дажби на първо време след революцията се разпределяха по категории. Управлението на света на народните комисари издаде удостоверение

ние и на председателя на правителството: „Предиятелият на настоящото председател на съвета на народните комисари В. И. Ульянов (Ленин) ... има право да бъде причислен към първа категория на класовата дажба“.

Когато Надежда Крупская се разболяла, В. Бонч-Бруевич по молба на Ленин се обвърнал към команданта на Кремълска бележка: моля ви, да отпуснете за храна на Н. К. Крупская, колкото може да намерите зърно: 1. ориз, 2. пшеница, 3. грис, 4. царевича. Стойността впишете на моя сметка“.

Прави впечатление тонът, с който е написана тази бележка и колко скромен е асортиментът на исканите продукти. В своя бит Ленин се задоволявал с много малко. Той често се е отказвал от най-необходимото. Когато работниците и селяните му докарвали и изпращали пода ръци или колетки, той веднага ги раздавал на „по-нуждаещите се другари“ или ги изпращал в болници и в детски учреждения.

Веднаж волюнтерите рибари донесли на Ленин есетра. Домашната помощница се зарадвала и почнала да чисти рибата.

— Това е хубаво — казала тя. — Тази риба ще ни стигне за няколко дни. А то Илич почти гладува.

Неочаквано в кухнята влязла Ленин.

— Каква прекрасна риба — казала той. — Откъде е?

А когато научил, че рибарите са му я изпратили подарък, той

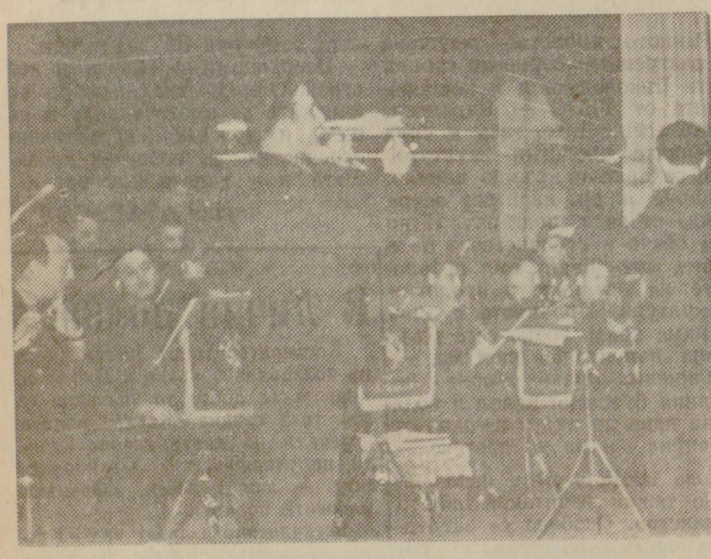
казал строго на домашната помощница:

— Вие, навярно сте забравили моята молба да не приемате никакви подаръци. Завийте рибата и незабавно я изпратете в детския дом. Децата наоколо гладуват, а вие сте намислили с есетра да ме храните. Веднага, още сега изпратете рибата на детската ердиял!

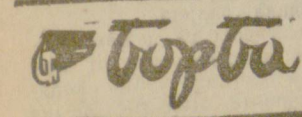
Домашният бит на Лениновото семейство с нищо не се е отлишавал от бита, на който и да било среден служител. Писателят Александър Серафимович си спомня: „Ние влязохме в столовата — то ва беше тясна, но чудно подредена и уютна стая, обзаведена с проста и доста износена мебел. Често ми се случаваше да посещавам квартири на работници, мебелирани доста по-богато. Ичелжежда в частния си живот, в бита си Илич строго се придържал към принципа да живее в онези условия, при които живеят сега трудещите се маси“.

Ленин поканил Серафимович на чай. „На масата се появи самовар. Той беше оцукан и излезл даше извезаха: различни чаши, чашки и чинийки — всичко беше некомплектно, а убоицието беше удивително скромно“.

Домашната помощница А. Си сова разказва, че в семейството на Ленин нея са я смятали за член на семейството. „Към мене се отнасяха като към член на семейството. Аз винаги бях като стопанка. Никога не ми нареждаха какво да приготвя, правех каквото можех и колкото умеях...“

Духовият оркестър при ВВМУ „В. Левски“ — Велико Търново с диригент старши лейтенант Иван Денов успешно репетира за първоялдския концерт и своята втора самостоятелна изва пред

Тук има някаква голяма грешка!

- ЕДИН ДЕН В МЕДИКО-ПЕДАГОГИЧЕСКОТО УЧИЛИЩЕ В С. ГАБРОВЦИ
- ВНИМАНИЕ! ЧОВЕК!
- НЕОБХОДИМ Е СОЦИАЛНО-ВЪЗПИТАТЕЛЕН ПОДВИГ

Родно огнище! Край него е най-топло, най-сладко. Натам полтит мислите дори и тогава, когато то е пропукано. Но тежко на ония, които трябва да посигат към него.

В миналото на такива семейни огнища едва ли някой е обръщал внимание. Така между сухото и горяло и суровото. Грийте на народната власт стигнаха и до тук. Нажежената семейна атмосфера, която пълни още неукрепналите крила на децата и ги отблъсква, тласка ги по невидимите криви пътечки или трябва да се угаси, или те да се отстранят от нея.

Ето един пансион, в който са събрани такива деца. Той се намира

В СЕЛО ГАБРОВЦИ

В него се възпитават 72 деца от всички краища на страната. Почти безпризорни, дори вече со-

циално опасни. В болшинството си те са душевно разстроени и объркани, в резултат на което са дошли и порочните уклони.

Отстранени от вулканичната се чейна среда, но неосподелени до там, аз видях тук жални погледи за блага дума, за ласка. По различни пътища са стигнали децата до този пансион, крстен Медико-педагогическо училище. Той съществува вече трета година и не може да се отрече, че възпитанието му не е съществено, каквото дойдох. Те търсят някаква своя идеал. Това потвърди и малката анкета. Благодарни са и професите, които си избират — електроженист, тракторист, шофьор. Не липсват и по-мелки желания — летец, моряк, инженер, офицер. Защо не? Семьон Карабанов от Макаренковата колония завършил агрономство, Матвей Белухин стана офицер, Осачи — технолог, Маруся Левченко — педагог.

Зададени бяха 3 въпроса: 1. Кой е най-хубавият ти ден? 2. Кога и за какво си бил обиден най-тежко? 3. Какъв искаш да станеш? Отговорите на първия въпрос, почти без изключение, са за семейни празници. Това потвърждава празничната в сърцата на учениците. Един пише — когато е приет в Комсомола, друг — когато е покорил връх Ботев, трети — когато му е бил купен нов костюм. Желания! Откритието! И... празници! По втория въпрос показателен е един от отговорите, в който ученик пише, че най-тежко му е било, когато родителите му се карат. Това е многозначително отговор. Ето кое сущи детските души и ги тласка към кривините. Такъв отговор е писан за родител, забравил своя дълг.

ДА НАДНИКНЕМ В КЛАДЕНЕЦА

В Медико-педагогическото училище в Габровци (още без името)

класовете са 6 с по 9 до 16 ученици и по двама учители на клас — класен ръководител и възпитател, отделно — носен възпитател, директор.

Тук е едно сериозно училище. То поема децата от некретно, деморализирано детство и от тях трябва да направи примерни и доблестни граждани. Но как ще стане това при наличието на сериозни недостатъци? Най-напред всички учители тук трябва да съзнават дълбоко задачата си, че от тях се иска социално-възпитателен подвиг.

Въпроси — нерешени, открити. Как да се извършва квалификация на педагогическа работа без дефектолози и педагози? Какви резултати да очакваме?

Тук времето на учителския и възпитателския апарат не може да се мери по кодекс. Това не е университет, не е и почивна станция. Тези деца нямат топлината, усмивката, погледването. Дано не съм забрал погрешно, но струва ми се, че то липсва. Създа по това, което видях с очите си, което чух с ушите си.

Липсва и уютът както в спалните помещения, така и в клас-

ните стаи. Не става дума за разкош, а само по-приятно да бъде около децата в пансиона.

В студентата сутрин на 12 април в една от класните стаи бяха събрани две стъкла на срещуположени прозорци. Ако в нея съберем учителите и ги държим до обяд как ли ще се чувствуват? Или ако ги поставим поне един месец в спалните помещения, дали биха останали доволни? Но те са друга категория хора. На тях не се сервира на маса без покривка. И храната им не е колкото на възпитаниците. И... сигурно не знаят, че тук понякога се закусва без чай, само с мармалад.

Украсата е бедна и невъзпитавана Лузуните са написани на бързо, неестетично.

Добре е, че все пак обстановката се променя. Но много трудно. Добре е и това, че главен даял при осъществяването на тия промени имат възпитаниците. Но при бавеното не е ли съвсем малко за 3 години? Нищо не е завършено като цяло — нито спортната площадка, нито дворът е градинките, нито порталът, нито оградата.

Районът е глух. В него, а така и в спалните помещения, няма да чуеш музика. Дори за храна тръгват „визики“, за да се съберат учениците. Така ако някой е задрямал и не го забележат, може и да не се нахрани?

Ив СТЕФАНОВ

ПЪТЯТ Е НАМЕРЕН

• СЪВЕТЪТ ЗА ИЗКУСТВО И КУЛТУРА В ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

ПЛАХИ, нерешителни бяха първите стъпки на Градския съвет за изкуство и култура в Полски Тръмбеш. Този нов, обществено-държавен орган, който трябваше да ръководи цялостната културна дейност на територията на общината, се състоеше в действителна си. И това бе лесно обяснимо: към избора на хората в съвета се пристъпи много формално, преобладаваше мнението, че въпросът се касае до „ВТОРОСТЕПЕННА“ РАБОТА,

която може да бъде вършена само от неколцина. И наистина в състава на съвета бяха включени едва десетина човека, които трябваше да се грижат за всичко. А и самите членове не бяха добре подбрани. В списъка им липсваха имената на тези, които действително творят културата и изкуството, които мислят за тях, както за свидни рожби.

Една друга слабост остана дълго време непоправена: в състава на съвета липсваше свежестта струя, чувствуваше се нуждата от енергичността на младостта, на упованията и вярата.

Тук обаче се неколкократно членове на съвета, вдигнаха рамене. Но така работа оправя ли се? След доста лутания и гъсеници те започнаха да налучкват правилния път. Единнаесетият конгрес на Димитровския комсомол и неговите решения помогнаха неимоверно много на ръководството на съвета, което широко отвори врати за представителите на младежите.

СВЕКАТА СТРУЯ
свживи работата, вля нови живителни сили. Почувствува се пулсът на младостта, на нейните усърдни труженици. Не случайно за заместник-председател на Градския съвет за изкуство и култура бе избран секретарят на Градския комитет на ДКМС Димитър Кирилов; отговорник за младежките културни инициативи в съвета стана пак комсомолски ръководител — секретарката на Заводския комитет на ДКМС при ДМЗ „Първи май“ Бонка Атанасова. В ръководството на съвета бяха привлечени голяма част от тези, които творят самите изкуство и култура, отдали всички сили за тяхното процъфтяване. Своето законно място намериха представители на изобразителното изкуство, на библиотеките и радиовъзлите, на читалищата и кината.

Но и това се оказа недостатък. Липсваше оня нерв, който да извърши прелома, да гласне работата смело напред. Трябваше всичко да се обмисли, за да не се повтори нередостната картина от есента и зимата.

10 МИЛИОНА ЛОЗИЧКИ

Дните пред първи май са изпълнени с напрежение и кипене за кооперативното стопанство в Стражица. Облагоредените лозички трябва да се върнат за кратък срок. Трудовите хора от общината са решили да изпълнят с чест тази важна задача.

От ден на ден полето все по-вече оживява. От Чапалево всекидневно работят по върканването около 520 кооператори. Във Владислав излизат 100 души, а в

Пролет край железния път

През тези топли априлски дни работниците и кантонерите от Павлиненския жп участък са в трудова предпървомайска надпревара за добре поддържан релсов път. Приятно впечатление правят белосаните овощни дръвчета, мостовите, водосточи-

Няма празници. Няма церемонии. В летните ученически лагери е далеч по-приятно, а времето — по-пълно със съдържание. Самоуправлението е в най-примитивната си форма. Така е и с трудовото обучение. А то би трябвало да има най-широко развитие. От него можем да очакваме прилива, най-силното въздействие.

Един ден е малко да се види всичко, но все пак стига да се разбере, че тук няма равновесие, няма страст.

ГОЛЕМИТЕ ДЪЛГ СИ ОСТАВА

Едва ли е най-необходимо да се спори дали тук е най-подходящото място за училището. Факторът природа — да! Но не по-маловажно е другото — обществената обстановка, средата от частни стопани, с които децата всеки ден са в допир и делят през ваканциите някои остават при тях като ратан. Чудно, но факт!

Помешението са недостатъчни. Общественият и класният стаи са в две отделни сгради и не в близост, но в един район. В трета сграда са дирекцията и учителската стая, а счетоводството — в четвърта. Няма къде да се разгърне производствената практика и асесата е обзаведена само с въвеждащата работилница. Те-

Илия МОНОВ

ДИП „Странджа“, ДИП „Мизия“, ТПК „Колектив“.

Хаосът в работата на съвета вече не съществува. Стремекът е да се изпълняват всички точки, набелязани в тримесечните планове. И добрите резултати не закъсняха. В списъка на хубавите дела, сътворени от съвета през първото тримесечие на годината, влязоха

ПРЕКРАСНИ ИЗЯВИ:

посветените на 90-годишнината от освобождението на България от османско иго гържества; уредената по същия случай изложба; безплатен концерт за тружените се, изнесен от представители на Консервната дирекция, посветен на българо-светската и българо-руската дружба; „двубой“ между комсомолските дружества в средното политехническо училище и пионерските дружини на тема „Какво знаеете за Руско-турската освободителна война и нейните последици?“.

Чудно хубава бе изявата на интерклуба при пионерската дружина, чийто членове организираха е пионерите от с. Котелва, Полтавска област, задочна викторина на тема „По стъпките на освободителите“. В Полски Тръмбеш пристигнаха много отговори, изпратени от съветски пионери. Петимата полтавски пионери, изпратили най-точни отговори, получават големи награди — през лятото те ще гостуват в Полски Тръмбеш!

Сега членовете на Градския съвет за изкуство и култура са **НЕПРЕСТАЙНО СРЕД САМОДЕЙЦИТЕ**

Заедно със специалистите те подпомагат колективите, правят всичко възможно за достойното им представяне в проявите на Третия републикански фестивал на художествената самодейност. В близките си творчески планове съветът има за задача да организира преглед на кинообслужването, да анализира слабостите, допускани в библиотечното дело; като набележи пътища за пълнокръвие библиотечен живот, чувствително да подобри работата на радиовъзлите, да открие в близко време музей за миналото на родния край.

Съветът за изкуство и култура в Полски Тръмбеш е положил хубаво начало по пътя на своето плодотворно развитие. В тази си благородна задача той трябва да намери подкрепата на цялата общественост.

Николай КОТЕВ

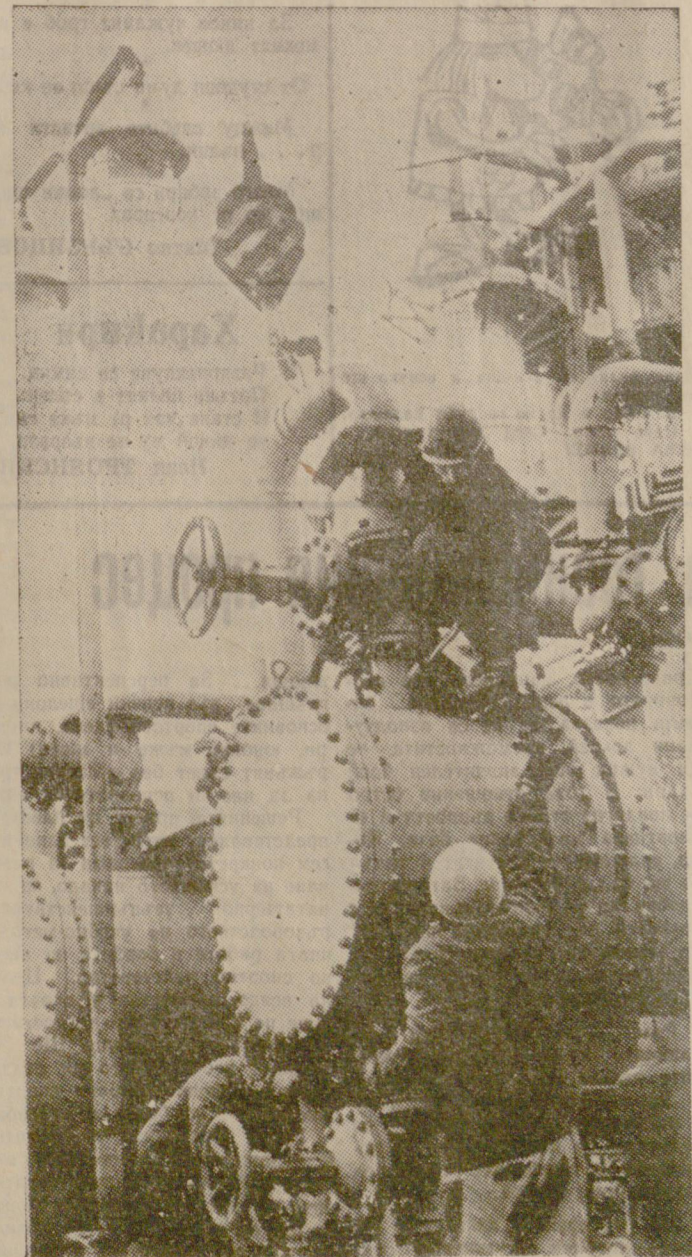
ПО СВЕТА • ИКОНОМИКА И ТЪРГОВИЯ • ПО СВЕТА

„МОСКВИЧ“ НА ШВЕДСКИЯ ПАЗАР

Колата „Москвич“, снабдена с четирицилиндров мотор „Лъркин“ с петдесет и две конски сили, модел 4108, е била пусната на шведския пазар.

Трансформацията на „Москвич“ е направена в Швеция. Москвичът с мотор „Лъркин“ минава за най-евтиния дизелов лек автомобил на шведския пазар.

Първоначалното производство на завод „Матреко“ в Стокхолм ще бъде около 70 на месец.

ГДР. Комбинираното лигнитно предприятие в Бюлен вече произвежда мазут и гориво от съветския нефт. Досега тези продукти се получавали от преработката на лигнитните въглища.

Иминалите месеци на тази година се характеризират с повишена активност от страна на колектива на ДИП „Етър“. Починът за предсрочно изпълнение на петата петилетка в чест на четвъртвековния юбилей на Девети септември намери радушен прием сред най-новия промишлен колектив на Велико Търново. В резултат на това, при запазването на почти същия средносписъчен брой на промишлено-производителния персонал от декември 1967 г., е изработена повече продукция. Затова може определено да се каже, че повишеното производство е преди всичко в резултат на по-доброто използване на наличните машини и съоръжения, благодарение на подобренията организация на труда.

Миналата година, когато ДИП „Етър“ беше прокомбинат, годината приключи с един ръст от 75 на сто спрямо 1966 г. А планът за обема на общата промишлена продукция за 1968 г. предвижда ръст от 31.50 на сто в сравнение с миналата година. Като се изхожда от обективните условия, при които се развива един прокомбинат, този ръст би задоволил колектива. Но ръководството на предприятието има предвид, че изискванията, които се поставят пред едно вече индустриално предприятие, са много по-големи. След като направи преглед за своята дейност до края на изтеклата година и възможностите, които съществуват, то разработи допълнителна производствена програма. Тя е съобразена с новите условия, при наличието на далеч по-добри възможности за снабдяване със суро-

вини и материали. Новата, допълнителна производствена програма предвижда да се надхвърли с 47 на сто ръста на обема на общата промишлена продукция спрямо 1967 г.

Хубаво е да се знае, че разчетите са направени на базата на съществуващото оборудване с машини и съоръжения. При положението, че бъдат предоставени някои допълнителни, нови съоръжения и производства, за което

досега имаме известни уверения от страна на нашата висшестояща организация ДСО „Пластмаси и каучук“, налице ще бъдат реалните възможности за достигане на ръст с около 90 на сто в сравнение с достигнатото през 1967 г.

Обещанията, които се приеха в отделните производствени звена, а така също общото обещание на предприятието, са гаранция за предсрочно изпълнение на плана за обема на общата промишлена продукция. Желанието и се надяваме, че към 31 декември 1968 г. ще можем да отчетем изпълнението на петгодишния план близо 60 на сто, а до края на 1969 г. с гордост да рапортуваме, че една година предсрочно сме изпълнили петата петилетка.

Трудовите през този период няма да бъдат малки. Това ще

бъдат преди всичко трудности, свързани с допълнителното оборудване на предприятието с нова и по-производителна техника, разширяването на производствени и битово предназначение сгради и т. н.

През настоящата година по план са предвидени да постъпят 6 рационализаторски предложения с икономически ефект — 4000 лева, докато обещанието на колектива е за 10 предложения с

годишен ефект от 10 000 лева. В тях се има предвид преди всичко пълното премахване или възможното най-голямо механизирание на ръчните производствени процеси и др.

За изпълнение на 44-то постановление, различните отдели на предприятието са в усиlena подготовка. Смятаме, че след завършването на първия етап и получаване на обработените материали за резултатите от извършените наблюдения, ще можем с успех да разрешим редица проблеми по организацията на производството, труда и управлението. Разчетите, които имаме за 1968 г., предвиждат ръст на производителността в сравнение с 1967 г. 11.52 на сто, а в обещанието ни е предвиден 13.84 на сто. Както се вижда от горните цифри, налице са реал-

ности за постигане на поставените задачи. За това ще помогне въвеждането в експлоатация на разширяването на предприятието. Ще се създадат условия за механизирание на някои работни процеси, за облекчаване на ръчното пренасяне на материали и суровини, чрез въвеждане на транспортни съоръжения и т. н. Тук изниква обаче с цялата си острота въпросът за териториалното развитие и строителството на нови производствени и битови сгради, които все повече се оказват необходими за посрещане нарастващите нужди на производството.

Колективът на най-новото индустриално предприятие във Велико Търново ще съумее да превтори в дела решенията на Деветия партнен конгрес, за да даде своя принос за решителен похват в икономическото развитие на окръга и Родина.

Иорданка ДЕЕВСКА
зам. директор по производствени и техническите въпроси на ДИП „Етър“ — Велико Търново

Трудовите през този период няма да бъдат малки. Това ще

СТРЕМЕЖЪТ Е ДА СЕ ОСЪЩЕСТВЯТ ПЛАНОВЕТЕ

През производствената 1968 г. ръководството на участък Мердана при ТКЗС — Лясковец прецени, че внедрената механизация и възрастната подходяща технология при отглеждането на тази култура и дава възможност да се приложи пълна комплексна механизация. Вече приключва и сеитбата на царевичата, която тази година е на площ 2100 декара.

Не са малки грижите на кооператорите и за трайните насаждения. Навреме беше завършен ремонтът на коловоза и телената конструкция. Изорани са 600 дека десертни лозя на дълбочина 23—25 см и са нагорени с по 30 кг суперфосфат. През пролетта на миналата година бяха засадени 260 дека нови лозя от ранните сортове „Царица на лозята“ и „Кардинал“, които са също в много добро състояние. С желанието работят в тях кооператорите. Осигуриха и поставят циментовите колове за телена конструкция. Ще натопят и обработят пет пъти с машини новите насаждения.

Производственият съвет на стопанството оценява положителната роля на социалистическото съревнование за изпълнение на производствените задачи и за реализирането на финансово-производствения план. Набелязани са редица мероприятия за водене и отчитане на съревнованието. Сключени са договори между бригади и звена за получаване на по-високи добиви и за по-евтина селскостопанска продукция. Дадено е и обещание в участъка да се произведе надпланова продукция за 40 000 лева. Работливостта на кооператорите и механизаторите от Мердана гарантира изпълнението на това обещание.

Иван ЛЮЦКАНОВ
председател на производствения съвет

струкция. Ще натопят и обработят пет пъти с машини новите насаждения.

Производственият съвет на стопанството оценява положителната роля на социалистическото съревнование за изпълнение на производствените задачи и за реализирането на финансово-производствения план. Набелязани са редица мероприятия за водене и отчитане на съревнованието. Сключени са договори между бригади и звена за получаване на по-високи добиви и за по-евтина селскостопанска продукция. Дадено е и обещание в участъка да се произведе надпланова продукция за 40 000 лева. Работливостта на кооператорите и механизаторите от Мердана гарантира изпълнението на това обещание.

Иван ЛЮЦКАНОВ
председател на производствения съвет

ните възможности за повишаване производителността на труда е около 35 на сто, което далеч надхвърля темповете, предвидени за другите отрасли на народното стопанство. По петилетния план се предвижда през 1970 г. производителността на труда на едно лице да достигне 5837 лева. Ръководството на предприятието счита, че тази цифра ще бъде осъществена близо две години преди срока.

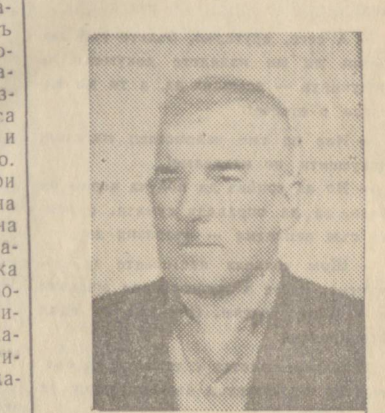
Стопанското ръководство и партината организация вземат необходимите мерки за изпълнение на предвидените задачи. За това ще помогне въвеждането в експлоатация на разширяването на предприятието. Ще се създадат условия за механизирание на някои работни процеси, за облекчаване на ръчното пренасяне на материали и суровини, чрез въвеждане на транспортни съоръжения и т. н. Тук изниква обаче с цялата си острота въпросът за териториалното развитие и строителството на нови производствени и битови сгради, които все повече се оказват необходими за посрещане нарастващите нужди на производството.

Колективът на най-новото индустриално предприятие във Велико Търново ще съумее да превтори в дела решенията на Деветия партнен конгрес, за да даде своя принос за решителен похват в икономическото развитие на окръга и Родина.

Иорданка ДЕЕВСКА
зам. директор по производствени и техническите въпроси на ДИП „Етър“ — Велико Търново

Трудовите през този период няма да бъдат малки. Това ще

Достоеен за наградите

Той е един от хилядите, които обичат истинския зема. Преди да дойде народната власт, бай Йордан Пушкарков бил фабричен работник. Работел той в града, но на ние е селско чело. Нещо все то тегело към полето. Не можал да изхвърли земята от сърцето си.

Щом се кооперирала земята в родното му село Килифарово, той се върнал при своите, за да полкара занаята на ледите си — да облагородява лозички. Гледали го хората как работи със сърце на кооперативното и в началото се чудели как може да остави града, да се върне пак на село. Но в учудването ни имало и разбиране — и те биха постъпили по същия начин. Помагали му, оценили трудолюбието му не само съселениите, но и ръководството на стопанството — бай Йордан станал зеноводът. Близо десет години вече той ръководи умен звено и заедно с кооператорите, включени в него, облагородява лозички.

Само който е работил такава работа, знае колко умение се иска за нея.

— Една дребна наглед грешка и вкореняването пропада — обяснява зеноводът.

Може би точно затова мърри строго „нормаджиките“, за шото според него забравят, че работата не е играчка. Възвестите му рече потрпеват неспоконно, когато говори за хората и работата си, и, това ме кара да вървам още повече в неговата обич към тях. Несъмнено. животът и делата на бай Йордан са най-убедителни за това. Миналата година неговото звено бе първенец в стопанството по качествено облагородяване на лозички, повечето от които бяха изпратени за износ.

За трудолюбието и пепиниерското му майсторство миналата година зеноводът бе награден от управителния съвет на стопанството с екскурзия до Съветския съюз. А тази година Министерството на земеделието го наградил с „Народен орден на труда“ — алатен.

Пенчо НЕНОВ

